

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta rozšírená komora)

z 15. septembra 2011*

Vo veci T-234/07,

Koninklijke Grolsch NV, so sídlom v Enschede (Holandsko), v zastúpení: M. Biesheuvel a J. de Pree, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne A. Bouquet, S. Noë a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia, neskôr A. Bouquet a S. Noë, za právnej pomoci M. Slotboom, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je najmä návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 1697 z 18. apríla 2007 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 [ES] (vec COMP/B-2/37.766 – Holandský trh s pivom) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne návrh na zrušenie alebo zníženie pokuty uloženej žalobkyňi,

* Jazyk konania: holandčina.

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta rozšírená komora),

v zložení: sudcovia V. Vadapalas, vykonávajúci funkciu predsedu komory, A. Dittrich a L. Truchot (spravodajca),

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. marca 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobkyňa Koninklijke Grolsch NV je spoločnosť, ktorej činnosť spočíva vo výrobe piva, ktoré predáva pod svojou ochrannou známkou.
- 2 Skupina Grolsch je jedným zo štyroch hlavných aktérov na holandskom trhu s pivom. Ostatné tri hlavné pivovarnícke podniky pôsobiace na tomto trhu sú po prvé skupina Heineken (ďalej len „Heineken“), ktorej vedenie zabezpečuje spoločnosť Heineken NV a výrobu vykonáva dcérska spoločnosť Heineken Nederland BV, po druhé skupina

InBev (ďalej len „InBev“), ktorá bola pred rokom 2004 známa pod menom Interbrew a ktorej vedenie prináleží spoločnosti InBev SA a výroba dcérskej spoločnosti InBev Nederland NV, a po tretie spoločnosť Bavaria NV.

- 3 Skupina Grolsch a ostatné tri hlavné pivovarnícke podniky na tomto trhu predávajú svoje pivo konečnému spotrebiteľovi najmä prostredníctvom dvoch distribučných kanálov. Treba rozlišovať jednak medzi distribúciou v prevádzkach „horeca“, čiže v hoteloch, reštauráciách a kaviarňach, kde sa spotreba uskutočňuje na mieste, a jednak distribúciou „food“ v supermarketoch a obchodoch s vínom a liehovinami, kde je nákup piva určený na domácu spotrebu. Tento druhý sektor zahŕňa aj segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora. Spomedzi štyroch dotknutých pivovarníckych podnikov sú v tomto segmente činné iba InBev a Bavaria.

- 4 Tieto štyri pivovarnícke podniky sú členmi Centraal Brouwerij Kantoor (ďalej len „CBK“). Ide o strešnú organizáciu, ktorá podľa svojich stanov zastupuje záujmy svojich členov a skladá sa z valného zhromaždenia a rôznych komisií, ako je komisia poverená otázkami „horeca“ a finančná komisia, z ktorej sa neskôr stal riadiaci výbor. Pre stretnutia, ktoré sa konali v CBK, jej sekretariát vyhotovoval pozvánky a priebežne číslované úradné správy a posielal ich zúčastneným členom.

Správne konanie

- 5 Listami z 28. januára a z 3., 25. a 29. februára 2000 podala InBev viacero vyhlásení doplnených o priložené vyhlásenia svojich piatich riaditeľov (ďalej len spoločne „vyhlásenie InBev“), ktoré sa týkali informácií o reštriktívnych obchodných praktikách na holandskom trhu s pivom. Vyhlásenie InBev bolo podané v rámci prešetrovania

vykonávaného Komisiou Európskych spoločenstiev predovšetkým v roku 1999, ktoré sa týkalo kartelových praktík a prípadného zneužitia dominantného postavenia na belgickom trhu s pivom. Spolu so svojím vyhlásením podala InBev žiadosť o zhovievavosť v súlade s oznámením Komisie o neuložení pokuty alebo jej zníženie vo veci týkajúcej sa kartelu (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4).

- 6 V nadväznosti na vyhlásenie InBev prijala Komisia 17. marca 2000 rozhodnutie o šetrení na základe článku 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho článku [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), naposledy zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1216/1999 z 10. júna 1999 (Ú. v. ES L 148, s. 5).

- 7 Prvé dve odôvodnenia tohto rozhodnutia znejú:

„Koninklijke Grolsch NV je pivovarnícky podnik.

Komisia má informácie, z ktorých vyplýva, že Koninklijke Grolsch NV, podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV, a jej hlavní konkurenti sa podieľajú alebo sa podieľali na skupine dohôd a zosúladených postupov a/alebo prispievajú alebo prispeli k tomu, že [CBK] prijala rozhodnutia týkajúce sa stanovenia cien, rozdelenia trhov a/alebo výmeny informácií o holandskom trhu s pivom tak v oblasti maloobchodného predaja, ako aj v sektore „horeca“...

8 Článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Koninklijke Grolsch NV a podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV, majú podstúpiť šetrenie týkajúce sa dohôd a/alebo údajných zosúladených postupov, ktorých cieľom alebo účinkom je obmedziť hospodársku súťaž medzi pivovárnickými podnikmi v Holandsku. Dohody a/alebo zosúladené postupy sa týkajú stanovenia cien, rozdelenia trhu a/alebo výmeny informácií na holandskom trhu s pivom tak v oblasti maloobchodného predaja, ako aj v sektore ‚horeca‘... Takéto správanie sa môže vyskytovať aj vo forme rozhodnutí [CBK], združenia podnikov, ktorého súčasťou je Grolsch.“

9 Článok 3 prvý odsek rozhodnutia o šetrení znie:

„Adresámi tohto rozhodnutia sú:

Koninklijke Grolsch NV

Brouwerijstraat 1

7523 XC Enschede

Holandsko

a spoločnosti, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane:

Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV

Brouwerijstraat 1

7523 XC Enschede

Holandsko.“

- 10 Podľa Komisie sa kontroly vykonali 22. a 23. marca 2000 v spoločnosti „Koninklijke Grolsch NV“, v troch ďalších dotknutých pivovarníckych podnikoch a v priestoroch CBK.
- 11 Komisia okrem toho poslala skupine „Grolsch“ viaceré žiadosti o informácie.
- 12 Dňa 30. augusta 2005 prijala Komisia oznámenie o výhradách, ktoré bolo žalobkyňi doručené 31. augusta 2005. Listom z 25. novembra 2005 predložila žalobkyňa písomné pripomienky k tomuto oznámeniu. Nijaký z dotknutých podnikov nepožiadala o vypočutie.

- 13 Dňa 18. apríla 2007 prijala Komisia rozhodnutie K(2007) 1697 týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 [ES] (vec COMP/B-2/37.766 – Holandský trh s pivom) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré bolo žalobkyni oznámené listom z 24. apríla 2007.

Napadnuté rozhodnutie

- 14 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že „Grolsch: Koninklijke Grolsch NV“ a ďalšie dotknuté pivovarnícke podniky sa v období od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999 zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení článku 81 ods. 1 ES spočívajúcom vo viacerých dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktorých cieľom je obmedziť hospodársku súťaž na spoločnom trhu.
- 15 Porušenie spočívalo po prvé v koordinácii cien a zvyšovaní cien piva v Holandsku tak v sektore „horeca“, ako aj v oblasti domácej spotreby, vrátane piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, po druhé v príležitostnej koordinácii iných obchodných podmienok než cien ponúkaných individuálnym zákazníkom v sektore „horeca“ v Holandsku, ako sú pôžičky prevádzkam, a po tretie v príležitostnej koordinácii rozdelenia klientely tak v sektore „horeca“, ako aj v oblasti domácej spotreby v Holandsku (článok 1 a odôvodnenia č. 257 a 258 napadnutého rozhodnutia).
- 16 K správaniu pivovarníckych podnikov v rozpore s hospodárskou súťažou podľa napadnutého rozhodnutia dochádzalo v rámci cyklu mnohostranných oficiálnych stretnutí, na ktorých sa pravidelne zúčastňovali štyria hlavní aktéri na holandskom trhu s pivom, ako aj v rámci dvojstranných doplňujúcich stretnutí týchto pivovarníckych podnikov v rozličnom zložení. Tieto stretnutia sa konali v tajnosti a úmyselne

a ich účastníci vedeli, že nie sú povolené (odôvodnenia č. 257 až 260 napadnutého rozhodnutia).

- 17 Po prvé sa v období od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999 konalo viacero mnohostranných stretnutí s názvom „zosúladenie Catherijne“ alebo „programová komisia“. Napadnuté rozhodnutie uvádza, že tieto stretnutia zamerané na sektor „horeca“, ktoré sa však mohli týkať aj oblasti domácej spotreby, mali v zásade za cieľ koordináciu cien a zvyšovanie ceny piva, prerokovanie obmedzenia výšky zliav a rozdelenia klientely, ako aj vzájomnú dohodu týkajúcu sa niektorých ďalších obchodných podmienok. Na týchto stretnutiach sa prerokovali aj ceny piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora (odôvodnenia č. 85, 90, 98, 115 až 127 a 247 až 252 napadnutého rozhodnutia).
- 18 Po druhé, pokiaľ ide o dvojstranné kontakty medzi pivovarníckymi podnikmi, napadnuté rozhodnutie uvádza, že 12. mája 1997 sa stretli InBev a Bavaria a prerokovali zvýšenie ceny piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora (odôvodnenie č. 104 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho sa podľa Komisie v roku 1998 stretli Heineken a Bavaria na účely prerokovania obmedzení týkajúcich sa predajných miest v sektore „horeca“ (odôvodnenie č. 189 napadnutého rozhodnutia). Komisia uvádza, že sa uskutočnili aj dvojstranné kontakty medzi skupinami Heineken a „Grolsch“ okolo 5. júla 1999 v súvislosti s kompenzáciami poskytovanými zákazníkom v oblasti domácej spotreby, ktorými sa dočasne znížili ceny (odôvodnenia č. 212 a 213 napadnutého rozhodnutia).
- 19 Napokon podľa napadnutého rozhodnutia prebehli v roku 1997 medzi InBev a Bavaria dvojstranné kontakty a výmeny informácií venované všeobecným diskusiám týkajúcim sa ceny piva, ako aj diskusiám, ktoré sa navyše týkali ochranných známk

distribútora. Dvojstranné kontakty vo forme výmen informácií zameraných na ochranné známky distribútora v júni a júli 1998 zahŕňali aj belgické pivovarnícke podniky. Komisia zdôrazňuje, že tieto diskusie prebehli v prítomnosti skupín Heineken a „Grolsch“ (odôvodnenia č. 105, 222 až 229 a 231 až 236 napadnutého rozhodnutia).

- 20 Konštatovanie tohto správania sa vo veľkej miere opiera o údaje, ktoré ponúka vyhlásenie skupiny InBev (odôvodnenia č. 40 až 62 napadnutého rozhodnutia).
- 21 Okrem toho Komisia tvrdí, že vyhlásenie skupiny InBev potvrdzujú viaceré interné dokumenty pochádzajúce od skupiny Grolsch a troch ďalších holandských pivovarníckych podnikov, rukou písané poznámky zo stretnutí, faktúry a kópie agend získané na základe šetrení a žiadostí o informácie (odôvodnenia č. 63 až 255 napadnutého rozhodnutia).
- 22 Výrok napadnutého rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

Tieto podniky sa v období od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999 zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení článku 81 [ES] spočívajúcom vo viacerých dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktorých cieľom je obmedziť hospodársku súťaž na spoločnom trhu, najmä i) v koordinácii cien a zvyšovaní cien piva v Holandsku tak v sektore ‚horeca‘, ako aj v oblasti domácej spotreby, vrátane piva predávaného pod ochranou známkou distribútora; ii) v príležitostnej koordinácii iných obchodných podmienok než cien ponúkaných individuálnym zákazníkom v sektore ‚horeca‘

v Holandsku a iii) v príležitostnej koordinácii rozdeľovania klientely tak v [sektore] ,horeca', ako aj v oblasti domácej spotreby v Holandsku:

InBev: InBev NV a InBev Nederland NV,

Heineken: Heineken NV a Heineken Nederland BV,

Grolsch: Koninklijke Grolsch NV,

Bavaria: Bavaria NV.

Článok 2

Podniky uvedené v článku 1 okamžite ukončia porušovania stanovené v tomto článku, ak tak ešte neurobili.

Zdržia sa akéhokoľvek konania alebo akéhokoľvek správania stanoveného v článku 1, ktoré by malo rovnaký alebo rovnocenný cieľ alebo účinok.

Článok 3

Za porušenie uvedené v článku 1 sa ukladajú tieto pokuty:

- a) Heineken NV a Heineken Nederland BV spoločne a nerozdielne: 219 275 000 eur;
- b) Koninklijke Grolsch NV: 31 658 000 eur;
- c) Bavaria NV: 22 850 000 eur.

...

Článok 4

Spoločnosti

InBev NV, Brouwerijplein 1, B 3000 Louvain, Belgicko,

InBev Nederland NV, Ceresstraat 1, 4811 CA Breda, Holandsko,

Heineken NV, Vijzelstraat 72, 1017 HL Amsterdam, Holandsko,

Heineken Nederland BV, Burgemeester Smeetsweg 1, 2382 PH Zoeterwoude, Holandsko,

Koninklijke Grolsch NV, Brouwerslaan 1, 7548 XA Enschede, Holandsko,

Bavaria NV, De Slater 1, 5737 RV Lieshout, Holandsko

sú adresátmi tohto rozhodnutia.

...“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 23 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. júla 2007 podala žalobkyňa túto žalobu.
- 24 Rozhodnutím z 10. februára 2010 Všeobecný súd postúpil vec šiestej rozšírenej komore podľa článku 14 ods. 1 a článku 51 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

- 25 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania z 12. februára 2010 položil Všeobecný súd písomné otázky účastníkom konania, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.
- 26 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 24. marca 2010.
- 27 Po skončení ústnej časti konania sa vec vzhľadom na prekážku na strane sudcu spravodajcu pridelila novému sudcovi spravodajcovi a na porade o tomto rozsudku sa zúčastnili traja sudcovia, ktorý ho v súlade s článkom 32 ods. 1 rokovacieho poriadku podpísali.
- 28 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, alebo prinajmenšom čiastočne v rozsahu, v akom je jeho adresátom,
 - zrušil pokutu alebo subsidiárne znížil výšku pokuty, ktorá jej bola uložená,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 29 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 30 Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa v zásade šesť žalobných dôvodov založených po prvé na vadách vyskytujúcich sa v správnom konaní, po druhé na porušení povinnosti odôvodnenia týkajúcej sa priamej účasti na konštatovanom porušení, po tretie na nedostatku dôkazov protiprávneho správania, po štvrté na nesprávnom právnom posúdení tohto správania prejavujúceho sa v účasti na viacerých dohodách a/alebo zosúladených postupoch v zmysle článku 81 ods. 1 ES, po piate na neexistencii priamej alebo nepriamej účasti žalobkyne na konštatovanom jedinom a pokračujúcom porušení a po šieste na neprimeranej výške pokuty.
- 31 Na začiatok je potrebné posúdiť piaty žalobný dôvod založený na neexistencii priamej alebo nepriamej účasti žalobkyne na konštatovanom jedinom a pokračujúcom porušení.

O piatom dôvode založenom na neexistencii priamej účasti žalobkyne na konštatovanom jedinom a pokračujúcom porušení

- 32 Žalobkyňa spochybňuje, že sa priamo zúčastnila na konštatovanom porušení. V skutočnosti bola prítomná iba na jednom stretnutí finančnej komisie 8. januára 1999, a to prostredníctvom p. J. T., predsedu svojej správnej rady od roku 1997. Ostatní „riaditelia skupiny Grolsch“, uvedení v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia, ktorí sa zúčastnili na všetkých ďalších sporných stretnutiach, boli zamestnancami jej dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV.

O prípustnosti žalobného dôvodu

— Tvrdenia účastníkov konania

- 33 Komisia napáda prípustnosť žalobného dôvodu, pretože žalobkyňa nespochybnila konštatovanie svojej účasti na porušení ani vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách, ani vo svojej odpovedi na žiadosť o informácie z 21. decembra 2001. Žalobkyňa naopak poskytla informácie, kde uviedla, že bola zamestnávateľom účastníkov sporných stretnutí, ktorí sú uvedení v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia.
- 34 Vzhľadom na to, že žalobkyňa tento žalobný dôvod dostatočne jasným spôsobom neuplatnila počas správneho konania, nemôže sa naň po prvýkrát odvolávať na Všeobecnom súde. Keďže v rámci správneho konania podnik výslovne priznal skutkové okolnosti, ktoré mu vytýka Komisia v oznámení o výhradách, v zásade ich už nemôže namietaať na Všeobecnom súde.
- 35 Žalobkyňa priznáva, že tento žalobný dôvod neuplatnila počas správneho konania, ale poznamenáva, že vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách poprela, že by sa dopustila porušenia. Napokon tvrdí, že sa na tento žalobný dôvod môže odvolávať prvýkrát v konaní na Všeobecnom súde.

- 36 Podľa jej názoru, ak podnik počas správneho konania výslovne prizná skutočnosti, ktoré sa mu vytýkajú, v zásade ich už nemôže namietat' na Všeobecnom súde. Žalobkyňa však nepriznala, že by sa dopustila údajného porušenia, a už vôbec nie priamo.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 37 V tejto súvislosti treba uviesť, že žiadne ustanovenie práva Európskej únie neukladá príjemcovi oznámenia o výhradách povinnosť namietat' proti jednotlivým skutkovým a právnym zisteniam počas správneho konania, pretože v opačnom prípade to už neskôr v súdnom konaní nebude možné.
- 38 Skutočnosť, že podnik počas správneho konania pred Komisiou výslovne alebo implicitne prizná určité skutkové alebo právne okolnosti, totiž môže predstavovať dodatočný dôkaz pri posúdení dôvodnosti súdnej žaloby, ale nemôže obmedziť samotné uplatnenie práva na podanie žaloby na Všeobecný súd, ktoré patrí fyzickej alebo právnickej osobe podľa Zmluvy.
- 39 Argument Komisie, podľa ktorého žalobkyňa na Všeobecnom súde nesmela napadnúť konštatovanie svojej účasti na dotknutom karteli z dôvodu, že tak jednoznačným a presným spôsobom neurobila už počas správneho konania, má za následok obmedzenie prístupu žalobkyne k spravodlivosti, konkrétne jej práva byť vypočutou vo svojej veci pred súdom.

- 40 Ak na tento účel neexistuje výslovne stanovený právny základ, tak potom je toto obmedzenie v rozpore so základnými zásadami zákonnosti a dodržania práva na obhajobu. Treba napokon dodať, že právo na účinnú súdnu ochranu a prístup k nestrannému súdu je zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1).
- 41 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod je prípustný.

O dôvodnosti žalobného dôvodu

— Tvrdenia účastníkov konania

- 42 Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že bola zastúpená iba na jednom stretnutí finančnej komisie 8. januára 1999, a prostredníctvom p. J. T., Komisia nemala trvať na tom, že sa zúčastnila na konštatovanom porušení, ale prípadne jej mala skôr pripísať zodpovednosť za porušenie vykonané jej dcérskou spoločnosťou Grolsche Bierbrouwerij Nederland, ktorej zamestnanci sa zúčastnili na všetkých ďalších utajovaných stretnutiach.
- 43 Komisia okrem toho nemôže nevziať do úvahy existenciu tejto dcérskej spoločnosti v rozsahu, v akom je tiež adresátom rozhodnutia o inšpekcii.

- 44 Komisia v zásade tvrdí, že mala dostatočné dôvody domnievať sa, že účastníci protisúťažných stretnutí pracovali pre žalobkyňu, a teda že bola do porušenia zapojená.
- 45 Komisia tiež poznamenala, že žalobkyňa vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách poskytla informácie, v ktorých uviedla, že bola zamestnávateľkou „riaditeľov skupiny Grolsch“ označených v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia za účastníkov sporných stretnutí.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 46 V odôvodnení č. 19 napadnuté rozhodnutie spresňuje:

„Riaditelia skupiny Grolsch, ktorí zohrávajú úlohu v rámci dokazovania v tomto konaní, sú:

— p. [P. P. S.] (predseda správnej rady od roku 1987 do roku 1996),

— p. [J. T.] (obchodný riaditeľ od roku 1990 do roku 1996, generálny riaditeľ od roku 1996 do roku 1997, predseda správnej rady od roku 1997),

- p. [R. S.] (riaditeľ ,horeca‘ pre Holandsko od roku 1992 do roku 1995, obchodný riaditeľ pre Holandsko od roku 1996 do roku 1999),

- p. [H. O. B.] (riaditeľ ,horeca‘ od roku 1996 do roku 2000),

- p. [P. M.] (riaditeľ predaja pre domácu spotrebu do roku 1999, neskôr obchodný riaditeľ),

- p. [K. H.] (riaditeľ predaja pre domácu spotrebu od roku 2000, predtým riaditeľ prieskumu trhu),

- p. [L. S.] (riaditeľ výroby do roku 1996, neskôr riaditeľ technickej kontroly a služieb).“

⁴⁷ Komisia nespochybňuje vyhlásenie žalobkyne, podľa ktorého s výnimkou p. J. T., predsedu jej správnej rady od roku 1997, neboli u nej zamestnané žiadne osoby uvedené v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia ako „riaditelia skupiny Grolsch, ktorí zohrávajú úlohu v rámci dokazovania v tomto konaní“, ktorých účasť na sporných stretnutiach je jej vytýkaná. Komisia nespochybňuje, že sporní riaditelia boli riaditeľmi dcérskej spoločnosti žalobkyne Grolsche Bierbrouwerij Nederland, ako potvrdzujú pracovné zmluvy dotknutých osôb a ďalšie dokumenty pripojené k odpovediam žalobkyne na písomné otázky Všeobecného súdu.

⁴⁸ Komisia okrem toho vo svojich vyjadreniach a odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu potvrdila, že sa v zásade opierala o odpoveď žalobkyne z 21. decembra 2001 na žiadosť o informácie, ktorú jej adresovala 10. októbra 2001 preto, aby

zistila, či osoby označované v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia ako „riadielia skupiny Grolsch“ vykonávali svoje funkcie u žalobkyne.

- 49 Z textu tejto odpovede po prvé vyplýva, že p. R. S. bol od januára 1996 do novembra 1999 obchodným riaditeľom spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland pre Holandsko a teraz je riaditeľom Grolsch International BV, a po druhé, že p. P. M. „od novembra 1999 zastáva funkcie obchodného riaditeľa spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV [a] bol predtým zodpovedný za takzvanú domácu spotrebu (maloobchodný predaj, sektor iný ako ‚horeca‘) ako vedúci predaja v oblasti domácej spotreby“.
- 50 Žalobkyňa ďalej v bode 47 svojej odpovedi na oznámenie o výhradách uviedla, že „zoznam krycích mien p. [J. T.] nepoužíval ako obchodný riaditeľ spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV, ale ako predseda správnej rady spoločnosti Grolsch NV (funkcia, ktorú vykonával od roku 1997 do roku 2004), [a že] tento zoznam nepoužívali iné osoby v spoločnosti Grolsch NV ani v spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV (kde pracovali osoby, ktoré boli prítomné na valných zhromaždeniach)“.
- 51 Napokon vo vyhlásení, ktoré podal p. J. T. (generálny riaditeľ Grolsche Bierbrouwerij Nederland od roku 1996 do roku 1997 a predseda správnej rady žalobkyne od roku 1997) v rámci inšpekcie Komisie 23. marca 2000 a ktoré je uvedené ako dôkaz v odôvodneniach č. 249 a 308 napadnutého rozhodnutia, sa uvádza, že vyhlasujúci zastáva funkciu „generálneho riaditeľa spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV“.
- 52 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sa p. J. T. 21. októbra 1996 zúčastnil dvojstranného stretnutia s generálnym riaditeľom spoločnosti Interbrew Nederland týkajúceho sa ochranných známk distribútora (odôvodnenie č. 250 napadnutého rozhodnutia). Treba poznamenať, že dotknutá osoba bola v tom čase stále zamestnancom dcérskej

spoločnosti žalobkyne Grolsche Bierbrouwerij Nederland a že zatiaľ nepracovala pre žalobkyňu, ako vyplýva z písomných odpovedí žalobkyne na otázky Všeobecného súdu a z kópie pracovnej zmluvy, ktorú uzatvorila s p. J. T. 2. septembra 1997 a predložila Všeobecnému súdu.

- 53 Pokiaľ sa v napadnutom rozhodnutí uvádza, že 10. novembra 1999 sa p. J. T. zúčastnil na stretnutí so zástupcami skupiny Heineken týkajúcom sa všeobecného vývoja európskeho trhu a/alebo svetového trhu s pivom (odôvodnenia č. 405 a 412 napadnutého rozhodnutia), treba takisto uviesť, že toto stretnutie sa konalo po 3. novembri 1999, čo znamená po skončení obdobia, v ktorom podľa Komisie dochádzalo k porušeniu.
- 54 Podľa napadnutého rozhodnutia p. J. T. na stretnutia finančnej komisie vždy priniesol dokument, ktorým boli spoločnosti Interbrew a Bavaria upozornené na stanovené ceny piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora (odôvodnenia č. 249 a 308 napadnutého rozhodnutia). Napriek tomu z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že sa dotknutá osoba zúčastnila iného stretnutia ako stretnutia z 8. januára 1999, počas ktorého sa podľa jej poznámok napísaných na pozvánke na toto stretnutie preberala téma týkajúca sa ceny piva (odôvodnenie č. 193 napadnutého rozhodnutia).
- 55 Dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí spôsobilé potvrdiť účasť žalobkyne na dotknutom správaní sú v skutočnosti len tri: vyhlásenie skupiny InBev, poznámky p. J. T. napísané na pozvánke na vyššie uvedené stretnutie z 8. januára 1999 (odôvodnenie č. 193 napadnutého rozhodnutia) a dokumenty nájdené v skupine Heineken obsahujúce odkaz na dva telefonické kontakty p. J. T. s riaditeľstvom skupiny Heineken okolo 5. júla 1999, ktorých predmetom boli zľavy uplatňované v obchodnom reťazci (poznámka v spodnej časti strany č. 473 napadnutého rozhodnutia).

- 56 Po prvé vo vyhlásení skupiny InBev, ktoré predstavuje jediný dôkaz súvisiaci so všetkými časťami konštatovaného porušenia, InBev vo všeobecnosti odkazuje na účasť skupiny Grolsch bez toho, aby konkrétne uviedla individuálnu účasť žalobkyne Koninklijke Grolsch. Osoby skupiny Grolsch, ktorých mená sú uvedené vo vyhlásení skupiny InBev, sú všetky s výnimkou p. J. T. zamestnancami dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland.
- 57 Meno p. J. T. sa objavuje iba na zozname dátumov stretnutí finančnej komisie CBK priloženom k vyhláseniu skupiny InBev a osôb, ktoré zastupovali hlavné holandské pivovarnícke podniky na týchto stretnutiach. Z tohto zoznamu vyplýva, že p. J. T. sa počas dotknutého obdobia zúčastnil štyroch stretnutí finančnej komisie. Stretnutie z 8. januára 1999 je jediné stretnutie zo zoznamu, ktoré sa v napadnutom rozhodnutí uvádza. Z vyhlásenia skupiny InBev vyplýva, že mená účastníkov tohto stretnutia sú „niet bekend“ (neznáme).
- 58 Po druhej vyššie citované poznámky p. J. T., ako sú uvedené v odôvodnení č. 193 napadnutého rozhodnutia, znejú takto:

„ — predaj 98

— cena piva →

— prepravka typu ‚pinoof‘ akcie/kat II

— prepravky spodná časť

sud

NMA“.

- 59 Podľa Komisie z týchto poznámok vyplýva, že sa diskusie o cene piva sústredili na štyri elementy: po prvé reklamné akcie na trhu domácej spotreby, po druhé cena lacnejších pív predávaných pod ochranou známkou distribútora, po tretie cena sudového piva, veľkých kontajnerov používaných v sektore „horeca“ na holandskom trhu s pivom a po štvrté holandský orgán hospodárskej súťaže „NMA“ (odôvodnenie č. 194 napadnutého rozhodnutia).
- 60 Po tretie Komisia vyvodila z dokumentov nájdených v skupine Heineken obsahujúcich odkaz na dva telefonické kontakty p. J. T. s riaditeľstvom skupiny Heineken okolo 5. júla 1999, že skupina Heineken priamo kontaktovala skupinu Grolsch v súvislosti so znížením cien, a to mesiac a pol predtým, ako sa skutočne zaviedlo dočasné zníženie cien uplatňované obchodnými reťazcami, ktorým skupina Grolsch odmietla poskytnúť náhradu (odôvodnenie č. 213 napadnutého rozhodnutia).
- 61 Je potrebné konštatovať, že poznámky p. J. T. uvedené na pozvánke na stretnutie 8. januára 1999 a dokumenty nájdené v skupine Heineken odkazujúce na dva telefonické kontakty p. J. T. s riaditeľstvom skupiny Heineken k 5. júlu 1999 sú jedinými dôkazmi, ktoré sa osobitne týkajú prípadnej osobnej účasti žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení konštatovanom v článku 1 napadnutého rozhodnutia v období medzi 27. februárom 1996 a 3. novembrom 1999.

- 62 Po prvé treba uviesť, že tieto dokumenty neobsahujú nijaký nepriamy dôkaz o účasti žalobkyne na druhej a tretej časti tohto porušenia, konkrétne jednak na „príležitostn[ej] koordináci[i] ďalších obchodných podmienok, [ako sú ceny] ponúkané individuálnym spotrebiteľom v [sektore] horeca v Holandsku“, a jednak na „príležitostn[ej] koordináci[i] týkajúcej sa rozdelenia klientely tak v sektore ‚horeca‘, ako aj v oblasti domácej spotreby v Holandsku“.
- 63 Po druhé, pokiaľ ide o prvú časť konštatovaného jediného a pokračujúceho porušenia, konkrétne o „koordináciu cien a zvyšovanie ceny piva v Holandsku tak v sektore ‚horeca‘, ako aj v oblasti domácej spotreby“ predstavujú poznámky p. J. T. týkajúce sa stretnutia 8. januára 1999 jediný nepriamy dôkaz uvedený v napadnutom rozhodnutí týkajúci sa účasti žalobkyne na koordinácii cien a zvyšovania cien v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, ktorý zahŕňa iba oblasť domácej spotreby.
- 64 Navyše dva telefonické rozhovory, ku ktorým došlo okolo 5. júla 1999 medzi skupinou Heineken a p. J. T., sa nemôžu považovať za súvisiace s oblasťou domácej spotreby, keďže ani Heineken, ani skupina Grolsch nevyrábajú piva s ochrannou známkou distribútora (odôvodnenia č. 7 a 18 napadnutého rozhodnutia).
- 65 Všetky zistené dohody a/alebo zosúladené postupy v zmysle článku 81 ES, ktoré boli kvalifikované v odôvodnení č. 337 napadnutého rozhodnutia, sú založené, ako to vyplýva z predchádzajúcich úvah v tomto konaní uvedených vyššie, na komplexnom systéme zosúladených postupov, ktorý vytvorili štyri pivovarnícke podniky, a preto

si vyžadovali pravidelné kontakty v priebehu dlhého obdobia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, Zb. s. I-4529, bod 60).

- 66 Za týchto podmienok sa samotné poznámky p. J. T. nejavia ako spôsobilé potvrdiť účasť žalobkyne na pokračujúcom zosúladenom postupe štyroch pivovarníckych podnikov konštatovanom v napadnutom rozhodnutí v segmente holandského trhu s pivom.
- 67 Ak sa zohľadní takýto nepriamy dôkaz bez ohľadu na účasť žalobkyne na zosúladenom postupe s tromi ďalšími dotknutými pivovarníckymi podnikmi, nie je možné považovať za preukázané, že sa žalobkyňa zúčastnila pokračujúceho zosúladeného postupu konštatovaného v článku 1 napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa cien a zvyšovania ceny piva v Holandsku, pokiaľ ide o pivo predávané pod ochrannou známkou distribútora v segmente domácej spotreby piva v Holandsku.
- 68 Po tretie z dôvodu neprítomnosti žalobkyne na všetkých stretnutiach medzi pivovarníckymi podnikmi uvedených v napadnutom rozhodnutí s výnimkou stretnutia z 8. januára 1999, týkajúcich sa cien a zvyšovania ceny piva v Holandsku, tak v sektore horeca, ako aj v segmente piva nepredávaného pod ochrannou známkou distribútora v oblasti domácej spotreby, už nie je možné preukázať, že sa žalobkyňa zúčastnila pokračujúceho mnohostranného zosúladeného postupu s tromi ďalšími pivovarníckymi podnikmi.
- 69 Z dôvodu dvojstrannej povahy kontaktov, ku ktorým došlo medzi spoločnosťou Heineken a p. J. T. okolo 5. júla 1999, nie sú poznámky p. J. T. týkajúce sa stretnutia z 8. januára 1999 spôsobilé preukázať účasť žalobkyne na mnohostrannej pokračujúcej koordinácii cien medzi štyrmi pivovarníckymi podnikmi, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené.

- 70 Za týchto podmienok poznámky p. J. T. písané rukou týkajúce sa stretnutia 8. januára 1999 a dva telefonické rozhovory s riaditeľstvom spoločnosti Heineken uskutočnené približne 5. júla 1999 nepostačujú na potvrdenie účasti žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení, ako to tvrdí Komisia.
- 71 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia v odôvodnení č. 399 napadnutého rozhodnutia dospela k nesprávnemu záveru, že „dôkazy uvedené [v bode] 4 preukazujú, že sa [žalobkyňa] spoločnosť Koninklijke Grolsch NV priamo zúčastnila na karteli od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999“.
- 72 Za týchto okolností treba žalobnému dôvodu založenému na neexistencii priamej účasti žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999, ktoré bolo konštatované v článku 1 napadnutého rozhodnutia, vyhovieť.

O druhom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o priamu účasť žalobkyne na konštatovanom porušení

Tvrdenia účastníkov konania

- 73 Žalobkyňa Komisii vytyka, že svojimi tvrdeniami týkajúcimi sa údajnej priamej účasti na porušení konštatovanom v napadnutom rozhodnutí porušila svoju povinnosť odôvodnenia.
- 74 Vo svojich písomných odpovediach z 27. februára 2010 na otázky Všeobecného súdu Komisia uviedla, že nerozlišovala medzi právnickými osobami, ktorými sú Koninklijke Grolsch a jej dcérska spoločnosť (v rozsahu 100 %) Grolsche Bierbrouwerij

Nederland, a že účastníci kartelových stretnutí konali ako obchodný riaditeľ zodpovedný za domácu spotrebu, generálny riaditeľ atď. podniku Grolsch, ktorý je kontrolovaný právnickou osobou Koninklijke Grolsch.

- 75 Na pojednávaní Komisia uviedla, že tieto dve spoločnosti predstavujú ekonomický celok a tento ekonomický celok sa podieľal na porušení.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 76 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností predmetnej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63 a tam citovanú judikatúru).
- 77 Ak sa ako v tejto veci rozhodnutie o uplatnení článku 81 ES týka viacerých subjektov a ide o otázku pripísateľnosti konštatovaného porušenia, musí obsahovať dostatočné odôvodnenie vo vzťahu ku každému zo subjektov, ktorým je určené, najmä vo vzťahu k tým, ktorí podľa tohto rozhodnutia musia niesť zodpovednosť za toto porušenie.

- 78 Také rozhodnutie tak musí v súvislosti s materskou spoločnosťou považovanou za zodpovednú za správanie svojej dcérskej spoločnosti obsahovať podrobné uvedenie dôvodov, ktoré môžu odôvodniť pripísaťelnosť porušenia, ktorého sa dopustila táto spoločnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisia, T-327/94, Zb. s. II-1373, body 78 až 80).
- 79 Svojím žalobným dôvodom žalobkyňa Komisii v zásade vytýka, že účasť na karteli jej dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland, ktorá vyplývala z účasti jej zamestnancov na sporných stretnutiach, jej v skutočnosti pripísala bez toho, aby to odôvodnila skutkovými a právnymi okolnosťami.
- 80 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, berúc do úvahy najmä hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (rozsudok Súdneho dvora z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb. s. I-8237, bod 58).
- 81 V takejto situácii sú materská spoločnosť a dcérska spoločnosť súčasťou tej istej hospodárskej jednotky, a preto tvoria jeden podnik. Skutočnosť, že materská spoločnosť a dcérska spoločnosť tvoria jeden podnik v zmysle článku 81 ES, Komisii umožňuje určiť rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, materskej spoločnosti bez toho, aby bolo potrebné preukázať jej osobnú účasť na porušení (rozsudok Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, bod 59).

- 82 V konkrétnom prípade, keď materská spoločnosť vlastní 100% základného imania svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel v oblasti hospodárskej súťaže, môže jednak táto materská spoločnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti a jednak existuje vyvrátiteľná domnienka, že táto materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (rozsudok Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, bod 60).
- 83 Za týchto podmienok stačí, ak Komisia preukáže, že celé základné imanie dcérskej spoločnosti je vo vlastníctve materskej spoločnosti, aby sa dalo predpokladať, že materská spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti. V dôsledku toho môže Komisia voči materskej spoločnosti vyvodiť solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená dcérskej spoločnosti, ibaže by táto materská spoločnosť, ktorej prináleží vyvrátenie tejto domnienky, predložila dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú, že jej dcérska spoločnosť sa na trhu správa nezávisle (rozsudok Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, bod 61).
- 84 V tejto veci treba konštatovať, že Komisia najprv v odôvodnení č. 3 napadnutého rozhodnutia uviedla skupinu Grolsch ako jeden zo štyroch pivovarníckych podnikov, ktoré sa zúčastnili na spornom karteli, a v odôvodnení č. 18 považovala žalobkyňu za túto skupinu, do ktorej patrí dcérska spoločnosť žalobkyne Grolsche Bierbrouwerij Nederland.
- 85 Keďže Komisia ďalej v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia uviedla mená riaditeľov skupiny „Grolsch“, ktorí sa zúčastnili na stretnutí pivovarníckych podnikov bez uvedenia svojej príslušnosti k žalobkyni alebo k jej dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland, považovala všetky dotknuté osoby za riaditeľov žalobkyne, hoci všetci s výnimkou p. J. T. boli v priebehu predmetného obdobia, v ktorom došlo k porušeniu hospodárskej súťaže, zamestnancami dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij.

- 86 Napriek tomu, že Komisia považovala žalobkyňu za skupinu Grolsch, v súlade s citovanou judikatúrou neuviedla dôvody, pre ktoré pripisuje žalobkyni účasť na karteli jej dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland, ktorá vyplývala z účasti jej zamestnancov na sporných stretnutiach.
- 87 Komisia v skutočnosti naďalej trvá na svojom tvrdení o zodpovednosti žalobkyne za porušenie konštatované v článku 1 napadnutého rozhodnutia:

„8.2. Zodpovednosť v tejto veci

...

8.2.2. Grolsch

(399) Dôkazy uvedené [v bode] 4 preukazujú, že spoločnosť Koninklijke Grolsch NV sa priamo zúčastnila kartelu od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999.“

- 88 Napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje ekonomické, organizačné ani právne väzby medzi žalobkyňou a jej dcérskou spoločnosťou a v jeho odôvodnení sa nikde neuvádza meno uvedenej dcérskej spoločnosti.
- 89 Je zrejmé, že Komisia neposkytla dôvody, ktoré by v súlade so zásadou, ktorú napriek tomu uvádza v odôvodnení č. 397 napadnutého rozhodnutia, viedli k „určeniu právnickej osoby zodpovednej za prevádzku podniku v dobe, keď došlo k porušeniu spôsobom, ktorý by tejto osobe umožnil naň odpovedať“, alebo prípadne, aby táto

osoba mohla vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na správanie svojej dcérskej spoločnosti.

- 90 Z toho vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí neuviedla dôvody, na základe ktorých pripísala žalobkyni správanie jej dcérskej spoločnosti Grolsche Bierbrouwerij Nederland, ktoré vyplývalo z účasti jej zamestnancov na sporných stretnutiach.
- 91 Komisia zbavila žalobkyňu možnosti, aby prípadne napadla dôvodnosť tohto pripísania na Všeobecnom súde a vyvrátila domnienku, a zároveň neumožnila Všeobecnému súdu, aby v tejto súvislosti vykonal svoje preskúmanie.
- 92 Preto treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom je založený na porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti s tým, že žalobkyni bolo pripísané jediné a pokračujúce porušenie z 27. februára 1996 do 3. novembra 1999, konštatované v článku 1 napadnutého rozhodnutia, do ktorého bola zapojená jej dcérska spoločnosť Grolsche Bierbrouwerij Nederland BV.
- 93 Z toho vyplýva, že treba zrušiť toto ustanovenie v celom rozsahu, a v dôsledku toho aj celý výrok napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne bez potreby prejednať ďalšie dôvody vznesené žalobkyňou.
- 94 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 1 sa musí zrušiť v rozsahu, v akom konštatuje, že „v období od 27. februára 1996 do 3. novembra 1999 sa žalobkyňa zúčastnila jediného a pokračujúceho porušenia článku 81 ods. 1 ES spočívajúceho vo viacerých dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktorých cieľom je obmedzenie hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, najmä i) v koordinácii cien a zvyšovaní cien piva v Holandsku tak v sektore ‚horeca‘, ako aj v oblasti domácej spotreby, vrátane

piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora; ii) v príležitostnej koordinácii iných obchodných podmienok než cien ponúkaných individuálnym zákazníkom v sektore ‚horeca‘ v Holandsku a iii) v príležitostnej koordinácii rozdelenia klientely, tak v [sektore] ‚horeca‘, ako aj v oblasti domácej spotreby v Holandsku“, a v dôsledku toho sa musí zrušiť aj celý výrok napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.

O trovách

- ⁹⁵ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie K(2007) 1697 z 18. apríla 2007 týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 [ES] (vec COMP/B-2/37.766 – Holandský trh s pivom) sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Koninklijke Grolsch NV.**

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Vadapalas

Dittrich

Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2011.

Podpisy